

'Wie is wie' en 'ons kent ons'...

In het kader van 'Wie is wie'..., deze keer het verhaal van ons bestuurslid Hans Kroes. Hans is geboren in Vlissingen, maar heeft zijn jeugd vooral doorgebracht in 'Het Brabantse'. Op 18-jarige leeftijd meldt hij zich als Sergeant KVV bij de Koninklijke Luchtmacht en verlaat Defensie na 35 jaar trouwe dienst, als Luitenant-kolonel bij de Koninklijke Marechaussee. Een carrière die klinkt als een klok. Nu timmert hij aan de weg als hulpverlener, promotor en hartstochtelijk bestuurder van Afdeling Midden-Brabant van de Bond van Wapenbroeders. Nieuwsgierig geworden naar deze allesdoener, toog Uw verslaggever naar Goirle, en mag U, kond doen van deze super vrijwilliger.

Een bescheiden erudiet!

Inleiding.

De stad Vlissingen heeft grote namen voortgebracht, zoals Michiel de Ruijter, wie kent hem niet, de omstreden zeeheld uit de Gouden Eeuw, ook wel Bestevaër genoemd. Recenter nog, in de jaren '40 – '50, zijn daar o.a.: Penney de Jager, Frits Spits, Nelleke van de Krogt, Danny Blind, zij allen zijn van 'Flessinghe' en timmeren aan de weg, net als de hoofdpersoon van dit verhaal: Hans Kroes, de veelzijdige bestuurder bij de Afdeling Midden-Brabant van onze Bond van Wapenbroeders. Hij is van 1948, ook van Vlissingen, ook hij laat regelmatig van zich horen.

Zijn jonge jaren.

Het is dinsdag 27 januari 1948, de laatste dinsdag van dat schrikkeljaar, als Hans wordt geboren. Het kabinet Beel I is aan het bewind, Koningin Wilhelmina nog even op de troon. In Vlissingen is het een frisse dag rond het vriespunt. Hij is het eerste kind, later volgt er nog een broertje.

Emma-M.U.L.O.

Papa werkt bij het Spoor en heeft daar een belangrijke kantoorfunctie maar wordt in 1952 wegens reorganisatie, overgeplaatst naar Roosendaal en het gezin verhuist uiteraard mee. Geluk bij een ongeluk, de watersnoodramp van 1953 wordt hun persoonlijk bespaard en kunnen familieleden zich op het nippertje redden. Hij brengt zijn jeugd door in Roosendaal, even in Amsterdam en dan weer in Roosendaal, verder is daarover nauwelijks iets te melden.... Hoewel, één opmerkelijk oecumenisch vlekje in het Brabantse: als hij naar de Middelbare school wil, wordt hij, ondanks een behoorlijke puntenlijst, niet aangenomen op het Rooms-katholieke Norbertuslyceum, maar wordt doorverwezen naar de

openbare Emma-M.U.L.O. voor Hans is er 'geen plaats in de herberg...' Of de niet-toelating van Hans moet worden gezien als 'discriminatie', is tot op heden niet duidelijk..., ernstige gevolgen heeft e.e.a. gelukkig niet gehad.

Van Adolescent naar Onderofficier bij de Luchtmacht

Na de M.U.L.O. incl. diploma, gaat hij aan de slag in de grote mensenwereld. Eerst bij V&D in Roosendaal als verkoper, dan bij van Gend & Loos Eindhoven waar hij op kantoor de vrachtbrieven in boekje, veel nachtdienst doet en overdag zich verdiept in nog betere beroepsmogelijkheden... Komt tot de conclusie dat het niet snel genoeg gaat, en kiest in 1966, na de oproep voor militaire dienst, voor de Koninklijke Luchtmacht. Wordt gekeurd, 'geschikt' bevonden en meldt zich spontaan als KVV-er en begint aan de opleiding tot Onderofficier Communicatie bij de Kaderopleiding (LOKS) op de Vliegbasis Gilze-Rijen. Het seinen en opnemen krijgt hij niet snel genoeg onder de knie en gaat dan bij het OCMA in Middelburg in opleiding tot Onderofficier Administratieve Zaken. Deze maakt hij vliegensvlug af (logisch als luchtmachter) en wordt geplaatst bij de Staf Commando Tactische Luchtstrijdkrachten in Zeelst. Hij valt door zijn superieuren op door zijn betrokkenheid bij alles wat hij doet. Als hij een verzoek schrijft om beroepsonderofficier te worden, wordt dat toegestaan, maar niets

**Wapen
Stolzenau**

voor niets, ook toen al, onder voorwaarde dat hij zich in Duitsland meldt bij de 5e Groep Geleide Wapens (Hawk), daar kunnen ze hem goed gebruiken. Zo wordt hij specialist Vuurleiding in Duitsland, Stolzenau. Doet naar ieders tevredenheid zijn werkzaamheden, maar hij doet méér, veel meer. Naast zijn militaire taken volgt hij ter plekke schriftelijk een Havo-opleiding en doet er eventjes MO-Duits bij, "ja, ik was toch in Duitsland bezig..." zegt hij laconiek...

Zo wordt je officier...

Zijn studie-ijver en leergierigheid wordt beloond met een overplaatsing naar de Luchtmacht Officiersschool op de Vliegbasis Gilze-Rijen voor een eenjarige militaire opleiding. Daarna detachering naar Vliegbasis Eindhoven, doet een partimestudie HBO-personeelswerk aan de Sociale Academie 'Den Elzent' in Eindhoven en werkt tussendoor bij de Personeelsdienst van de Vliegbasis. Maar plots komt amor op het net, en die is niet te stoppen, zoals bekend verwacht, hij ontmoet op een romantisch plekje, ergens in Eindhoven, zijn Marie-José, het is liefde op het eerste gezicht. Hij komt, wat wil je ook, in een carrière-flow... wordt luitenant, kapitein, majoor ja zelf overste. Sticht een gezin, wordt papa van twee dochters. Daar moet je wel wat voor doen natuurlijk... Naast de al eerder genoemde Sociale Academie, volgt hij, vooral op personeelsgebied, alle mogelijke cursussen zoals management, leiderschap, beoordelingsadviseur, bedrijfsvoering, interviewtechniek, dat alles om de mens nog beter te kunnen doorgronden en bij te staan bij eventuele problemen. Kortom een kleurrijk palet van kennis en informatie, dat hem inzetbaar maakt op vele vele hoogwaardige militaire personeelsfuncties.

Kennisvergaring...

Belangrijke functies...

Ruim 20 jaar 'gebruikt' de luchtmacht Bobo-Hans vanwege zijn kennis en betrokkenheid bij de militaire mens. Hij stuurt loopbaanpatronen, is adviseur bij implementatie en uitvoering van personeel- en organisatiebeleid. Gewaardeerd voorzitter van het Sociaal Medisch Team op Vliegveld Eindhoven. Diverse werkverbanden doen regel-

matig, nimmer tevergeefs, een beroep op hem, kortom hij is vraagbaak bij alle voorkomende personeelsproblemen en draagt meestal bruikbare oplossingen aan. Al zijn belangrijke luchtmachtfuncties te beschrijven is een onbegonnen zaak voor Uw welwillende landmachtreporter. Eigenwijs is ook wijs, dus doe ik desondanks een poging een enkele functie te benoemen. Als voorzitter van het Sociaal Medisch Team, krijg je allerlei personeelsproblematiek op het bord, wijsheid, geduld, tactiek en begrip voor het menselijk gedrag zijn vereisten, soms ingrijpend, ook voor de voorzitter.

Sociaal Medische Team (SMT)

Aansprekend is Hans zijn aandeel bij de opvang en begeleiding van het hulpverlenend personeel, dat betrokken is geweest bij de Herculesramp, op 15 juli 1996. Op die rampmaandag stortte om 2 minuten over zes 's avonds, het transporttoestel C-130, met totaal 41 inzittenden, vier Belgische bemanningsleden en 37 leden van het Fanfarekorps van KL neer, de noodlottige crash kostte 34 inzittenden het leven. Voor verdere details moge ik U verwijzen naar internet. Eerst in 2001 werden er door het Openbaar Ministerie straffen geëist wegens individuele fouten gemaakt door de verkeersleiding en de brandweercommandant. Op 1 maart van dat jaar werden genoemde personen vrijgesproken door de militaire rechtbank in Arnhem. Zij kregen officiële excuses en een financiële vergoeding aangeboden... Hans was als voorzitter van het Sociaal Medisch Team nauw betrokken bij het verloop van dat proces, verantwoordelijk voor de coördinatie van de psychosociale hulpverlening en de nazorg voor het personeel van de vliegbasis. Het was een periode die hij als meest ingrijpend, emotioneel en schokkend in zijn carrière heeft ervaren en voor altijd in zijn geheugen staat gegrift.

Missie in het buitenland...

In 2001 gaat hij op uitzending naar voormalig Joegoslavië en krijgt een belangrijke functie op het Hoofdkwartier van SFOR in Banja Luka. De **Stabilization Force (SFOR)** is een vredesmacht die na afloop van de Bosnische Oorlog moet toezien op de naleving van het Daytonverdrag in Bosnië en Herzegovina. Het verdrag is genoemd naar het Amerikaanse stadje Dayton waar de onderhandelingen plaatsvonden onder leiding van de architect van het verdrag:

Richard Holbrooke (†) en op 14 december 1995 in Parijs werd ondertekend door alle, toen betrokken, leiders. Banja Luka (200.000 inwoners) is de hoofdstad van de Republiek Srpska. De stad is helaas vooral bekend geworden door het opblazen van de talrijke moskeeën, in de nacht van op 6 en 7 mei 1993, waaronder de op Werelderfgoedlijst van UNESCO staande moskee, de Ferhad Paša en Arnautdija-moskee, door Servische nationalistes. De overige 14 moskeeën van de stad

'overleven' evenmin de vreselijke oorlog. Na de oorlog, in 1995, wordt in de oude metaalfabriek van de getroffen stad, een Britse militaire basis gevestigd, Banja Luka Metal Factory (BLMF) genaamd. De basis biedt onderdak aan de HQ's van IFOR, SFOR en EUFOR. Bijna 23.000 Nederlandse militairen levert Nederland aan de vredesmachten, in totaal laten hierbij 8 Nederlanders het leven. Eerst in 2001, wordt begonnen met de bouw van nieuwe moskeeën. Op het hoofdkwartier is Hans Plv Chef Staf en liaisonofficier voor de KLu. Hij is aanspreekpunt voor het defensie Crisisbeheersingscentrum. Hij coördineert de Vipbezoeken van politieke en militaire autoriteiten, regelt werkbezoeken, reist regelmatig door het gebied en treedt op als vertrouwenspersoon voor KLu-

militairen in Bosnië-Herzegovina én Kroatië. Op de dag dat terroristen van de islamistische terreurbeweging Al-Qaida hun heilige jihad oorlog gestalte geven op die fatale **nine-eleven** en o.a. het World Trade Center binnen vliegen, is Hans, per helikopter, op werkbezoek in Sarajevo. Net voordat een compleet vliegverbod 'all over the place' wordt afgekondigd, kan Hans terugkeren naar zijn 'Safe Heaven' Banja Luka. Er is groot alarm, even dreigt nog meer chaos, wie volgt, zijn ook wij aan de beurt, wat is er echt loos? Ook dit avontuur zal altijd aan zijn uitzending doen herinneren. Tien dagen later zit zijn waardevolle missie erop, is hij weer thuis en mag recupereren bij zijn gezin.

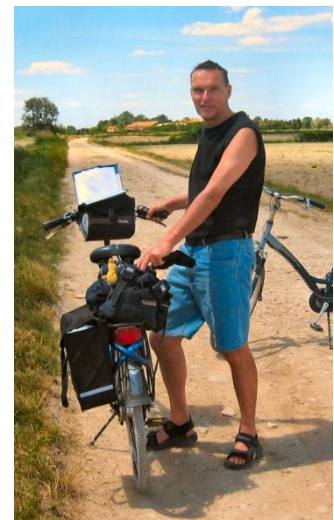
Van Luchtmacht naar Koninklijke Marechaussee...

Na terugkeer van zijn uitzending naar Ex-Joegoslavië, mag hij bij de KLu een gelijksoortige functie, bij een ander onderdeel, doen als voorheen, maar dat is niet spannend genoeg voor deze erudiet. Hij wil ook wel eens ergens anders 'in de keuken' kijken. Als hem een aantrekkelijke mogelijkheid bij de KMar wordt aangeboden, grijpt hij dit buitenkansje met beide handen aan, verdiept zich in de politiematerie en wordt ingezet op het hoogste niveau in Wassenaar. Bij deze politieorganisatie met militaire status is hij verantwoordelijk voor de personeelsplanning, implementatie van een groot aantal reorganisaties, bemoeit zich zelfs met formatie- en rangvaststelling bij dit veelzijdige fiere Krijgsmachtdeel. De laatste dag van 2003, gaat hij met leeftijdsontslag, zwaait af met lof en trompetgeschal, ziet terug op een mooie carrière, bezaait met hoogte- en dieptepunten, schitterende beoordelingen en gewaardeerde loftuigen, Hans wordt: Mijnheer Kroes.

Wat gaan we doen met al die vrije tijd?

Nu heeft hij tijd voor zijn hobby's. Samen met zijn vrouw fietsen ze heel wat af, karretjes achterop de automobiel, meestal richting Duitsland, zijn favoriete vakantieoord. Talrijke sportieve kilometers leggen ze af, genietend van de natuur en natuurschoon. Maar ook thuis in Goirle neemt hij vaak de fiets. Als Veteranenhelper bezoekt hij veteranen in nabije en wijde omgeving, meestal op de fiets. Hij helpt waar nodig, stimuleert en promoot. Is voor de Bond van Wapenbroeders actief op velerlei gebied. Is bestuurslid van de Afdeling Midden Brabant en verzorgt daarnaast op leesbare en prettige wijze de maandelijkse Nieuwsbrief, houdt de website up to date. Hij promoot onze Bond en Zijn afdeling ter plaatse op de markt, in de super en noem maar op, met een professionele-PR-stand. Geeft samen met Vz. Jan Schrijver, lessen over oorlog en vrijheid in de groepen 8 van alle basisscholen in Goirle en enkele scholen in Tilburg. Is secretaris van het Regionaal Coördinatie Team Wapenbroeders Zuidelijk Nederland, een samenwerkingsverband in Limburg en Noord-Brabant, ook hun website wordt door Hans beheerd en bijgehouden. Hij maakt deel uit van de Werkgroep Regionale Veteranendag Tilburg e.o. Schrijft in regionale bladen pakkende verhalen over veteranen, zet ze in het zonnetje en vizelt hun imago op tot grote hoogte. Hij organiseert diverse uitstapjes voor veteranen, bezoekt kazernes, musea en heeft tussendoor nog even het handboek PR van de Bond van Wapenbroeders herschreven. Is soms, af en toe, héél af en toe, ook nog thuis... Voor al dat werk voor de Bond is hij in 2012 beloond met de Bonds-

medaille. Hans Kroes, een man die we als Bondsfunctionaris moeten waarderen en koesteren. Een doener, een man van onschatbare waarde voor onze vereniging, een warme erudiete persoonlijkheid, met grote kennis van zaken, een brede interesse, met beschaving en smaak, een bestuurder met elan, een prachtkerel, een mensenmens met een groots inlevingsvermogen. We zullen nog van hem horen, we hebben hem nodig.

Kaatsheuvel, 25 maart 2016.
Jacques van de Ven.
Uw reporter.